

Roma Inathibitisha Maono - Nambari Kumi na Saba

Upepeto wa Mwisho wa 144,000: Jaribio la Kinabii la Sanamu ya Mnyama

Jeff Pippenger

2024-09-24

Waliitwa kuwa miongoni mwa elfu mia arobaini na nne sasa wako katika hatua yao ya mwisho ya kupepeto, na mchakato huo ni mchakato wa kujaribiwa unaotegemea uundaji wa sanamu ya mnyama. Mchakato wa kujaribiwa unaanza katika nyumba ya Mungu, kwa kuwa hukumu siku zote huanza katika nyumba ya Mungu, na baada ya hapo kundi lingine la Mungu hukabiliwa na mchakato uleule wa kujaribiwa. Huenda sifa ya kinabii iliyo kuu na muhimu zaidi katika uundaji wa sanamu ya mnyama ni kwamba hutokea mara mbili; kwanza Marekani, kisha katika sehemu iliyobaki ya ulimwengu. Kinabii, hili linamaanisha kwamba sanamu ya mnyama duniani ndiyo dhihirisho la mwisho la sanamu ya mnyama, na kwa hiyo ufananisho wowote wa sanamu ya mnyama uliotangulia sanamu ya mnyama duniani ulikuwa tu kivuli kilichoashiria kiini halisi.

Hukumu ilianza katika nyumba ya Mungu tarehe 11 Septemba 2001. Tarehe hiyo ilikuwa imetolewa mfano na tarehe 11 Agosti 1840, wakati malaika wa Ufunuo sura ya kumi alishuka akiwa na kitabu kidogo kikiwa kimefunguliwa mkononi mwake. Aliposhuka malaika wa sura ya kumi, alitangaza kwamba hukumu ya Uprotestanti ilikuwa ikiendelea wakati huo. Mungu anapomhukumu mtu yeyote, kwanza humwonya mapema, na uthibitisho wa mbinu ya Miller katika kubainisha wakati uliongeza uzito kwa mahesabu yake kuhusu hukumu ya Kuja kwa Pili. Kujaribiwa kwa Waprotestanti kulikuwa kumeanza kuanzia tarehe 11 Agosti 1840, na kufikia 1844 Waprotestanti walikuwa wamekuwa mabinti wa Roma. Kipindi cha 1840 hadi 1844 kinatoa mfano wa kipindi cha kuanzia tarehe 11 Septemba 2001 hadi sheria ya Jumapili inayokuja karibuni.

Vipindi vile viwili vilionyeshwa pia kuanzia ubatizo wa Yesu, wakati Roho Mtakatifu alishuka, hadi msalabani. Vipindi vile vitatu vyote vilikuwa vimewakilishwa kwa mfano na miaka mia moja ishirini iliyotengewa ulimwengu wa kabla ya gharika, hadi kufikia gharika. Kila mara kuna ujumbe wa onyo unaobainisha hukumu ya kipindi hicho cha historia. Kuna historia takatifu zinazoshughulikia pia kipindi hiki maalum katika siku za mwisho.

Nuhu alihubiri kwa miaka mia moja na ishirini, kisha hukumu ya gharika ikafika. Kristo alihubiri kwa siku elfu moja mia mbili na sitini, kisha ikaja hukumu ya msalaba. Ujumbe wa onyo wa Yohana Mbatizaji ulitiliwa nguvu wakati wa ubatizo wa Kristo, kisha Yesu akaongozwa kwenda nyikani kwa siku arobaini. Zile siku arobaini, na majaribu matatu yaliyofuata mwishoni mwa siku hizo arobaini, hufundisha kwamba mara tu ujumbe unapotiliwa nguvu, jambo hilo hutambuliwa na kushuka kwa ishara takatifu, kama vile Roho Mtakatifu katika ubatizo Wake, na pia kwa kushuka kwa malaika wawili wa Ufunuo sura ya kumi na ya kumi na nane—mchakato wa kujaribiwa huwa umeanza. Wakati ishara ya kimungu inashuka, ujumbe wa hukumu unaotangazwa kwa wale ambao wakati huo ndio walengwa wa hukumu unatiwa nguvu, na kundi maalum linalohukumiwa huingia

katika kipindi mahususi kinachoishia tu kwa kufungwa kwa muda wao wa rehema.

Mlolongo wa Yesu unabainisha vipindi viwili vya ushuhuda. Cha kwanza kilikuwa ushuhuda wake wa kibinafsi uliodumu kwa siku elfu moja mia mbili na sitini, kisha ushuhuda wake mbele ya wanafunzi wake kwa siku nyingine elfu moja mia mbili na sitini mpaka Stefano alipopigwa mawe.

Ndipo malaika akasema, 'Atathibitisha agano na wengi kwa juma moja [miaka saba].' Kwa miaka saba baada ya Mwokozi kuanza huduma yake, injili ilipaswa kuhubiriwa hasa kwa Wayahudi; kwa miaka mitatu na nusu na Kristo Mwenyewe; na baadaye na mitume. 'Katikati ya juma atasababisha dhabihu na sadaka zikome.' Danieli 9:27. Katika majira ya kuchipua ya mwaka 31 B.K., Kristo, dhabihu ya kweli, alitolewa dhabihu Kalvari. Kisha pazia la hekalu likapasuka vipande viwili, kuonyesha kwamba utakatifu na maana ya huduma ya dhabihu vilikuwa vimeondoka. Wakati ulikuwa umefika wa dhabihu na sadaka za duniani kukoma.

Ile juma moja—miaka saba—liliisha mwaka 34 B.K. Kisha, kwa kumpiga Stefano mawe, Wayahudi hatimaye walitia muhuri juu ya kukataa kwao injili; wanafunzi waliotawanywa kwa sababu ya mateso "walienda kila mahali wakilibiri neno" (Matendo 8:4); na muda mfupi baadaye, Sauli, mtesaji, aliongoka, akawa Paulo, mtume kwa Mataifa. *The Desire of Ages*, 233.

Mstari wa Nuhu, wa Kristo, wa Wamilleraiti, na wa mia na arobaini na nne elfu wote hutoa ushuhuda kuhusu kipindi ambacho hadhira lengwa mahsusi hujaribiwa kwa ujumbe wa onyo. Kupewa nguvu kwa ujumbe huo hutambulisha mwanzo wa kipindi cha majaribu, ambacho hatimaye hukoma kwa kufungwa kwa wakati wa rehema wa hadhira hiyo lengwa. Katika mstari wa kinabii wa Yesu, vipindi viwili vya kutoa ushuhuda vinatambuliwa. Vipindi hivyo viwili vya kutoa ushuhuda vinatolea mfano wa ujumbe miwili wa onyo unaowakilishwa na malaika aliyeshuka tarehe 11 Septemba 2001, ambaye kushuka kwake kulitimiza Ufunuo 18:1-3, kisha akafuatwa na sauti ya pili ya aya ya nne na kuendelea ya sura ya kumi na nane.

"Hivyo, katika kazi ya mwisho ya kuutahadharisha ulimwengu, miito miwili tofauti hutolewa kwa makanisa. Ujumbe wa malaika wa pili ni, 'Babeli imeanguka, imeanguka, mji ule mkuu, kwa sababu amewanyweshwa mataifa yote mvinyo wa ghadhabu ya uasherati wake.' Na katika kilio kikuu cha ujumbe wa malaika wa tatu sauti inasikika kutoka mbinguni ikisema, 'Tokeni kwake, watu wangu.'" *Review and Herald*, Desemba 6, 1892.

Kipindi cha kwanza ni hukumu inayoanza katika nyumba ya Mungu, na kisha, katika sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni, kipindi cha pili cha hukumu kinaanza kwa onyo la kutoka Babeli. Mstari wa Kristo kutoka ubatizo Wake hadi msalabani unawakilisha tarehe 11 Septemba 2001 hadi sheria ya Jumapili nchini Marekani, na kipindi kutoka sheria ya Jumapili nchini Marekani hadi wakati ambapo kila taifa linalazimishwa kukubali Jumapili kuwa Siku ya Ibada ya Ulimwengu ndicho kipindi kinachokamilika wakati taifa la mwisho kabisa linaposalimu amri.

Kipindi huanza kwa sheria ya Jumapili nchini Marekani na kinamalizika wakati taifa la mwisho linainama mbele ya mamlaka ya kipapa. Mwanzo wa kipindi cha pili unaashiria mwisho wa kipindi cha kwanza, na vyote viwili vina sheria za Jumapili ambazo hapo awali ziliakisiwa kwa mfano katika ushuhuda wa Roma. Sheria ya kwanza ya Jumapili mnamo mwaka 321 ililetwa

kupitia mamlaka ya Roma ya kipagani. Sheria ya Jumapili iliyoletwa kupitia mamlaka ya kanisa la kipapa inawakilishwa na mwaka 538. Sheria ya Jumapili nchini Marekani ni 321, na sheria ya Jumapili iliyotekelezwa juu ya taifa la mwisho ni 538. Sheria ya Jumapili nchini Marekani inaashiria kuwasili kwa ujumbe wa onyo ambao kisha unatangazwa na bendera iliyojumuisha waliotawanyika wa Israeli.

Alama hiyo ya njia ni mwaka 321, na inaashiria mwanzo wa kipindi cha kujaribiwa kwa kila taifa kuhusu suala la Jumapili. Kipindi hicho kinamalizika pale taifa la mwisho linapojisalimisha kwa Roma, na tukio hilo lilifananishwa na alama ya njia ya mwaka 538. Kipindi kutoka 321 hadi 538 kilifananishwa na kipindi kutoka msalabani hadi kupigwa mawe kwa Stefano. Stefano alipokuwa akipigwa mawe alimuona Kristo amesimama katika patakatifu pa mbinguni, akiashiria wakati Mikaeli atakaposimama mwishoni mwa muda wa rehema kwa wanadamu.

Septemba 11, 2001 inaashiria kuwasili kwa onyo la mistari mitatu ya kwanza ya sura ya kumi na nane, na iliwekwa alama na unabii uliotolewa na nabii mwanamke Ellen White, aliyesema kwamba wakati majengo makubwa ya Jiji la New York yatakapoangushwa kwa mguso wa Mungu, mistari ile mitatu ingetimia. Pia iliwekwa alama na Patriot Act, ambayo ilikuwa ishara kwa wale walio tayari kuona; kwamba kanuni ya sheria ya Kiingereza inayodai kuwa mtu hana hatia hadi ithibitishwe kuwa ana hatia, iliwekwa kando na kubadilishwa na sheria ya Kirumi, inayodai kuwa mtu ana hatia hadi ithibitishwe kuwa hana hatia.

Sheria ya Patriot iliashiria mwanzo wa hukumu kwa Uadventista wa Sabato wa Laodikia. Kipindi hicho kinahitimishwa na sheria ya Jumapili nchini Marekani. Waadventista Wasabato wa Laodikia watakaofanikiwa kupitia kipindi hicho cha uchujaji, ndipo watatoa ujumbe wa onyo wa mstari wa nne wa sura ya kumi na nane, unaomalizika kwa taifa la mwisho linalosalimu amri kwa Roma. Kipindi hicho kinaanza kwa sheria ya Jumapili nchini Marekani na kuishia kwa sheria ya Jumapili ya mwisho.

Ikiwa tutaelewa vibaya ukweli kwamba kuna sanamu mbili za mnyama zinazotambuliwa kwa ushuhuda wa zaidi ya mashahidi wawili, basi tutaelewa vibaya kazi inayowakilishwa na mistari mitatu ya kwanza ya Ufunuo sura ya kumi na nane iliyoanza mwaka 2001, na kazi inayoanza katika mstari wa nne wa sura ya kumi na nane.

Tunapotumia utambulisho wa moja kwa moja wa Dada White kuhusu kushuka kwa malaika wa Ufunuo kumi na nane mwaka 1888, na kauli yake inayomweka malaika yuleyule katika wakati ujao, tunagundua kwamba 1888 ni mfano wa 2001. Malaika wa Ufunuo, anayeitia nuru dunia kwa utukufu wake, alishuka katika mikutano ya Minneapolis mwaka 1888, na alifanya hivyo tena wakati majengo makubwa ya Jiji la New York yalipoanguka.

Kipindi cha ubatizo wa Kristo hadi kusulubishwa kwake, na kipindi kuanzia Agosti 11, 1840 hadi Oktoba 22, 1844, na kipindi cha miaka mia moja na ishirini ya Nuhu, vinatoa mashahidi watatu wa kipindi cha hukumu. Mwaka 1888 unatoa ushuhuda wa udhihirisho wa uasi uliorekodiwa katika mikutano ya Minneapolis, na Nuhu anabainisha kuondolewa kwa Roho Mtakatifu kutoka kwa wale walioukataa ujumbe huo. Uasi wa watu wa kabla ya gharika pamoja na uasi wa viongozi wa kanisa mnamo 1888 vyote vinaambatana na historia ya Kora, Dathani na Abiramu katika historia ya

Musa, ambayo malaika alimwambia Dada White kwamba ilikuwa ikirudiwa jijini Minneapolis.

Wakati kuanzia Patriot Act hadi sheria ya Jumapili nchini Marekani unawakilisha kipindi cha kujaribiwa kwa Uadventista wa Wasabato wa Laodikia. Uasi dhidi ya ujumbe wa onyo unaotangaza hukumu yao huonyesha kuondoka kwa Roho Mtakatifu, na hivyo kumiminwa kwa nguvu ya upotevu juu ya wanawali wapumbavu waovu wa historia hiyo. Lengo kuu la uasi ni mjumbe mteule, kama anavyowakilishwa na Nuhu, Musa, Wazee Jones na Waggoner, na bila shaka Dada White. Uasi dhidi ya ujumbe wa onyo na mjumbe wa historia hiyo umejikita katika "mafuta" katika historia ya mfano wa wanawali kumi.

Wale wanaotangaza ujumbe wa onyo hufanya hivyo kwa sababu wana "mafuta," ambayo nayo ni ujumbe wa onyo. Hivyo basi, utofauti kati ya makundi hayo mawili unatokana na matumizi sahihi ya kanuni za tafsiri ya kinabii zilizopitishwa na waliokuwa katika harakati ya malaika wa kwanza na wa pili, zinazowakilishwa kama kanuni za tafsiri za Miller, na pia kanuni za tafsiri ya kinabii zilizopitishwa na harakati ya malaika wa tatu.

Mtihani unaowakilishwa kama "uundaji wa sanamu ya mnyama" kwa hiyo lazima uwe mtihani unaohusiana na jinsi sanamu ya mnyama inavyoundwa katika neno la kinabii la Mungu.

Kuanzia Sheria ya Patriot ya 2001, ambayo iliwakilishwa kwa mfano na Muswada wa Blair wa 1888, ambao uliwakilishwa kwa mfano na Tamko la Uhuru la 1776, ambalo liliwakilishwa kwa mfano na ubatizo wa Kristo, ambao uliashiria tarehe 11 Agosti, 1840, vyote vinaunga mkono ukweli kwamba mchakato wa kujaribiwa wa hukumu huanza na ujumbe wa onyo uliotiwa nguvu unaopaswa kuchukuliwa kutoka mkononi mwa malaika kisha uliwe.

Mafundisho ya kinabii yanayotambua Marekani kama wanyang'anyi wa watu wako huchanganya hoja kadhaa kwa mantiki wanayotumia, na hoja hizo mara nyingi ndizo maandiko ya moja kwa moja ya ushahidi katika kuthibitisha vipengele vya kuundwa kwa picha ya mnyama. Njia ya kuonyesha kwamba kipimo hiki ni cha kinabii kwa asili ni kutumia kanuni za msingi za unabii ili kudhihirisha ukweli unaoeleweka tu ikiwa utakubali kwamba Roma ndiyo ishara inayowakilishwa na wanyang'anyi wa watu wako.

Mchoro huu unatokana na mistari mitano ya historia ndani ya Uadventista, ambamo kulitokea mzozo kuhusu Roma kama ishara. Sasa tuko katika ya mwisho, au ya sita kati ya historia hizi zenye utata, na mzozo wa sasa ni sawa kabisa na mzozo uliowakilishwa kwenye chati ya 1843.

Ni rahisi kuona ukweli huu ukitumia kanuni za kinabii kwa usahihi. Kanuni ya kinabii inayopaswa kutumika ni kwamba ishara zina maana zaidi ya moja, na maana inayotumika katika kifungu fulani inapaswa kubainishwa na kifungu hicho chenyewe. Mfalme wa Siria, Antiochus III Magnus, alitimiza pambano la aya ya kumi ya sura ya kumi na moja ya Danieli, na alitimiza pambano la Rafia katika aya ya kumi na moja na kumi na mbili, na alitimiza pambano la Panium katika aya ya kumi na tano. Mgogoro wa Wamilleraiti uliowakilishwa kwenye chati ya 1843 ulikuwa kwamba mtazamo wa Kiprotestanti wa uongo ulitambua kwamba neno "wezi" lilimrejelea Antiochus Epiphanes, huku ukweli ukiwa kwamba "wezi" walikuwa ishara ya Roma.

Aya ya kumi hadi ya kumi na tano zilitimia kwanza katika historia ya Antiochus III Magnus, hivyo aya hizo, na marudio ya kihistoria ya aya hizo yaliyofuata, yanatoa mashahidi wawili kwa utimilifu wa aya hizo katika siku za mwisho, kwa maana manabii wote walinena kwa moja kwa moja zaidi kuhusu siku za mwisho kuliko kuhusu siku walizoishi.

Pamoja na kanuni ile iliyoanzishwa kuhusu mahali ambako ushuhuda wa nabii unapaswa kutumika, pia tunaye Dada White ambaye aliandika moja kwa moja, "sehemu kubwa ya historia iliyotokea katika utimilifu wa unabii huu [Danieli sura ya kumi na moja] itarudiwa." Antioko III Magnus anaiwakilisha Marekani kama jeshi linalotumika kwa niaba ya Roma ya Kipapa. Waprotestanti walidai kwamba "waporaji" walikuwa mfano wa Antioko mwingine, ilhali Wamileraiti walijua kuwa ilikuwa Roma. Hivi sasa upande mmoja unatambua Marekani kama "waporaji", na upande mwingine unashikilia ile kweli ya msingi.

Ikiwa kuna kanuni inayobainisha kwamba alama zina maana zaidi ya moja, na kwamba maana inapaswa kutegemea muktadha ambamo zinatumiwa, basi kuitambua Marekani kama wanyang'anyi kunalingana na utambuzi wa Waprotestanti wa Antioko kama wanyang'anyi, lakini sasa Antioko ni alama ya Marekani katika siku za mwisho.

Muktadha wa kifungu hiki unalenga moja kwa moja swali la ni mamlaka gani inayojikweza ili kutekeleza maono; hivyo kuweka mkazo juu ya ukweli huu kunastahili. Kunathibitishwa kwa ushuhuda wa wengi, kwa kuwa mikondo mingine ya kihistoria ya mjadala kuhusu Roma kama ishara inabainisha ukweli huo huo. Ukweli wenyewe ni kwamba wale walio upande usio sahihi wa suala hilo mara zote hutambua Marekani badala ya Roma. Lakini ikiwa hutaki kukubali kwamba alama zina maana zaidi ya moja, au ukiamini hivyo, lakini huna uzoefu wa kutosha kuwa na imani kamili katika kanuni hiyo, basi itakuwa karibu haiwezekani kwako kufuata mantiki itakayotumika sasa.

Kila mamlaka yenye pembe mbili inawakilisha Marekani katika siku za mwisho. Ufaransa ndiyo mamlaka maradufu inayowakilishwa na Sodoma na Misri. Uislamu pia ni mfano wa Marekani, kwa kuwa Marekani ni nabii wa uongo katika uhusiano wake na mamlaka ya kipapa, ambayo ndiyo Yezebeli. Marekani ni Salome chini ya utiifu wa Herodia. Balaamu pia ni ishara ya nabii wa uongo, ingawa simulizi yake ni changamani zaidi kuliko kuwa tu nabii wa uongo.

Unabii wa Balaamu, uliorekodiwa baada ya kuibariki Israeli mara tatu, unahusishwa na Uislamu kwa njia mbalimbali. Punda ni ishara ya Uislamu, na huwezi kuacha punda anayezungumza nje ya hadithi ya Balaamu. Wenye hekima kutoka mashariki waliokuja kumwabudu mtoto Yesu waliongozwa na unabii wa Balaamu. Uislamu wa ole tatu za Ufunuo sura ya tisa unamwakilisha nabii wa uongo Mohammed.

Ikiwa unaelewa kwamba alama zina maana zaidi ya moja, basi bila shaka pia utaelewa kwamba kweli nyingi ni muhimu sana kiasi kwamba zinawakilishwa kwa alama mbalimbali. Alama inayoweke msingi wa maono ni alama ya Roma, na hivyo ni dhahiri kwamba Roma ingekuwa mada kuu katika unabii wote wa Biblia. Moja ya alama za kale na zilizokubalika sana za Roma ni mfalme wa kaskazini katika Danieli sura ya kumi na moja. Huyu mfalme wa kaskazini anayefikia mwisho wake pasipo na yeyote wa kumsaidia ndiye mamlaka ya kipapa, kanisa la Kirumi, papa wa

Roma, yule mtu wa dhambi.

Katika mzozo wa Uriah Smith, ilidaiwa kwamba mfalme wa kaskazini katika aya ya thelathini na sita alikuwa Ufaransa, na mfalme wa kaskazini katika aya ya arobaini alikuwa Uturuki. Ufaransa na Uturuki ni ishara za Marekani katika miktadha mbalimbali, lakini kama ilivyo kwa Waprotestanti, na kama ilivyo leo, katika mzozo wa Smith alikataa ukweli kwamba mfalme wa kaskazini ni ishara ya Roma ya kisasa, na akadai kwamba ishara ya Roma iliwakilishwa na ishara ya Marekani katika taifa la Ufaransa, na tena kwamba ishara ya Roma ilikuwa ishara ya Marekani kama inavyowakilishwa katika taifa la Uturuki.

Muktadha sasa una mistari mitatu: historia ya Wamileraiti, historia ya Uriah Smith, na ya hapa na sasa. Katika kila moja ya vielelezo hivyo kuna mzozo kuhusu ishara ya Roma, ambayo inatumiwa vibaya kwa kuitafsiri Roma kimakosa kama ishara ya Marekani.

Mwelekeo wa mjadala kuhusu “the daily” katika kitabu cha Danieli unadumisha msisitizo huohuo wa kupinga ukweli kuhusu ishara ya Roma, ingawa kuna tofauti muhimu katika historia hii.

Mantiki ya mfumo wa kinabii wa Uriah Smith iliwaongoza wafuasi wake kuutumia vibaya pigo la sita katika sura ya kumi na sita ya Ufunuo. Tatizo kuu katika matumizi ya Smith ya sura ya kumi na sita—kando na jaribio lake la kufasiri kila kitu kihalisia, wakati ambapo kila kitu kinapaswa kufasiriwa kiroho—lilikuwa kushindwa kwake kuona muundo mahsusi wa muungano wa watatu wa joka, mnyama na nabii wa uongo. Kwa kubadilisha maana za kweli za alama na maana za tafsiri binafsi, mantiki ya Smith inazuia uwezo wa kutambua jinsi muungano huo wa watatu unavyoundwa, na jinsi unavyoundwa ndilo “jaribio kuu kwa watu wa Mungu ambalo kwalo wokovu wao wa milele utaamuliwa.”

Matumizi mabaya ya alama za Roma ni jaribio la Shetani la kuwazuia watu wa Mungu wa siku za mwisho wasione si tu Roma ya kisasa, bali pia jinsi Roma ya kisasa inavyoundwa. Umuhimu wa kutambua sifa za kinabii zinazohusiana na kuungana kwa Umoja wa Mataifa, mamlaka ya kipapa na Marekani una athari za milele.

Katika kitabu cha Danieli kuna jaribio maalum linalosisitiza umuhimu wa kutambua uhusiano wa nguvu hizi tatu, na kuna jaribio maalum lingine linalosisitiza hoja zile zile katika kitabu cha Ufunuo. "cha kila siku" katika kitabu cha Danieli kilieleweka na William Miller, alipokuwa akisoma Wathesalonike wa Pili, kuwa ni Roma ya kipagani. Miller alielewa kutokana na maelezo ya uhusiano wa kinabii kati ya Roma ya kipagani na Roma ya kipapa katika Wathesalonike wa Pili kwamba neno "cha kila siku" lilikuwa ishara ya Roma ya kipagani, na kwa hiyo chukizo la uharibifu lingekuwa Roma ya kipapa.

Hoja tunayosisitiza, hata hivyo, ni kwamba katika Wathesalonike wa Pili, uhusiano kati ya Roma ya kipagani na Roma ya kipapa umewekwa katika muktadha unaofundisha kwamba iwapo hutaewa uhusiano wa mamlaka hizo mbili, unapokea udanganyifu mkubwa, na unapotea milele.

Hili ndilo onyo lile lile la pigo la sita, ambapo si tu kuna joka, ambaye katika 2 Wathesalonike alikuwa Roma ya kipagani, na mnyama, ambaye katika kifungu hicho alikuwa ‘mtu wa dhambi’, bali pia katika sura ya kumi na sita kuna nabii wa uongo. Kifungu hiki kinasisitiza umuhimu wa

kutambua uhusiano kati ya nguvu zinazounda muungano wa utatu wa Roma ya kisasa, ambao pia ni Babeli ya kisasa.

Mzozo kuhusu “kile cha kila siku” unashughulikia mzozo ule ule wa siku za mwisho, lakini unapanua utambulisho wa mzozo huo kwa kuongeza umuhimu wa kuelewa uhusiano kati ya nguvu tatu zinazounda Roma ya Kisasa. Kukataa kuona ukweli huu ni kujihakikishia udanganyifu mkubwa kama malipo yako.

Katika utata wa sasa, wale wanaoitambua Marekani kama wanyang’anyi wanaonekana kushindwa hata kukubali kuelewa kwa nini ni muhimu kwamba Marekani inawakilishwa mara kwa mara kama ikiwa chini ya mamlaka ya kipapa badala ya kuwa yenyewe ndiyo mamlaka ya kipapa. Busara ya kawaida hutambua kwamba nguvu inayodhibiti uhusiano katika siasa, historia, ndoa na unabii wa Biblia huchukuliwa kuwa kichwa, na hicho kichwa ndicho kinachojitukuza ili kuyathibitisha maono kisha huanguka.

Mantiki inayotambua Marekani kama wanyang’anyi haiwezi kutumika kwa historia iliyowakilishwa, na baadaye kutimizwa, kuanzia mwaka 321 hadi 538. Ishara ya Marekani lazima ianguke kabla ya "mtu wa dhambi" kufunuliwa. "Mtu wa dhambi" hufunuliwa tena katika siku za mwisho, na kabla ya kufunuliwa kwake, Marekani lazima ianguke kwanza.

Sheria ya Jumapili nchini Marekani haitambulishi Marekani kama Roma ya Kisasa, bali inabainisha kwamba maangamizi ya taifa yamewasili, na kwamba Marekani imetenganishwa kabisa na haki. Roma ya Kisasa inayofunuliwa Marekani inapoanguka wakati wa sheria ya Jumapili ni mamlaka ya kipapa, ambayo hapo hapo ilimshinda mshirika wake, nabii wa uongo.

"Kile cha kila siku" katika kitabu cha Danieli na uhusiano wake na ujumbe wa William Miller, na umuhimu wa ufahamu wa Miller unaotokana na Waraka wa Pili kwa Wathesalonike sura ya pili, na onyo la kuhifadhi nguo zako katika pigo la sita, vyote vinabainisha vipengele kutoka katika mabishano hayo vinavyoshughulikia masuala ya sasa.

Onyo la 2 Wathesalonike sura ya pili katika siku za mwisho linahusu kikundi kinachoitambua Marekani kama ishara, lakini kinakataa kuongozwa na nuru inayoshughulikia uhusiano wa Marekani na Roma ya Kipapa. Kwa kufanya hivyo wataona uhusiano si tu kati ya Roma ya Kipapa na Marekani, bali pia na Umoja wa Mataifa, nguvu ya joka ya Ufunuo sura ya kumi na sita.

Kama ilivyokuwa kwa Uriah Smith, A.G. Daniells na W.W. Prescott, ambao Dada White aliwatambua kuwa hawakuwa na uwezo wa kufikiri kutoka sababu hadi athari, vivyo hivyo ilivyo kwa wale wanaokataa kuongozwa na maelekezo ya neno la kinabii la Mungu katika ufafanuzi wake wa uhusiano wa hizi nguvu tatu katika siku za mwisho.

Kama ilivyo kwa mijadala ya kwanza, ya sasa, na ya Uriah Smith, mjadala kuhusu uhusiano wa nguvu tatu kama zinavyowakilishwa katika Wathesalonike wa Pili na pigo la sita unaonyesha tafsiri binafsi inayoiashiria Marekani, lakini unakataa kuona sifa fulani ya kinabii ya Marekani ambayo ingeweka wazi dhana yao potofu, na huenda ikawawaleta kwenye nuru.

Baada ya tarehe 11 Septemba 2001, mjadala kuhusu wadudu wanne wa Yoeli uliibuka. Ukweli ni kwamba wadudu hao waliwakilisha kuporomoka kwa kiroho kwa hatua kwa hatua kwa kanisa la Waadventista Wasabato la Laodikia kupitia kuingizwa kwa teolojia ya Kikatoliki na ya Kiprotestanti iliyoasi. Tena, tafsiri sahihi ya wale wadudu wanne ni Roma, lakini tafsiri ya kibinafsi ilidai kuwa ni Uislamu, ambao ni ishara ya nabii wa uongo, na hivyo ni ishara ya Marekani. Mstari juu ya mstari, mjadala kutoka katika historia ya Waadventista ambayo tumeshaiangazia, yote yanashuhudia ukweli uleule.

Upande usio sahihi, kwa ushuhuda wa mashahidi wanne, unawataja wanyang'anyi kuwa ni Marekani, na kwa ushuhuda wa mashahidi wawili, uelewa wa upande usio sahihi kuhusu Marekani kama ishara si sahihi. Wale wa Mungu wa siku za mwisho wanaotarajiwa kuwa miongoni mwa elfu mia arobaini na nne sasa wako katika jaribio la kinabii. Si jaribio linalotimizwa kwa kupiga kura tu kwa upande huu au ule. Ni jaribio ambalo linaweza kupitiwa kwa usahihi tu ikiwa kanuni za kinabii zitatumika kwa usahihi. Ili Simba wa kabila la Yuda awaamshe watu wake wa siku za mwisho watambue kwamba hawasomi kwa kina cha kutosha, aliruhusu uzushi kuingizwa.

Ukweli kwamba uzushi uliibuka ndani ya harakati hii unaonyesha kwamba uwezo wetu binafsi kuhusiana na kanuni za tafsiri ya kinabii ni dhaifu kuliko unavyopaswa kuwa. Roma ndiyo inayoweke maono, na maono ya siku za mwisho ni kuibuka kwa mwisho na kuanguka kwa mfalme wa kaskazini. Huyo “mfalme” pia ni “mtu wa dhambi”, na “mtu wa dhambi” ndiye “siri ya uovu”, na “yule mwovu”. Yeye ni mpinga Kristo, anaashiriwa kama “wanyang'anyi wa watu wako”, na yeye ndiye “kichwa” cha Roma ya Kisasa.

Wale wanaochanganyikiwa katika uelewa wao wa neno, wanaoshindwa kuona maana ya mpinga Kristo, bila shaka watajiweka upande wa mpinga Kristo. Hakuna wakati sasa kwetu kujiambanisha na ulimwengu. Danieli amesimama katika fungu lake na mahali pake. Unabii wa Danieli na ule wa Yohana unapaswa kueleweka; kila mmoja unafafanua mwingine. Unauletea ulimwengu ukweli ambao kila mtu anapaswa kuelewa. Unabii huu unapaswa kuwa ushuhuda ulimwenguni. Kwa kutimizwa kwake katika siku hizi za mwisho, utajieleza. Mkusanyiko wa Kress, 105.